Ročník XI. — Číslo 14. Kvasilov dne 6. března 1936. Opłata pocztowa uiszcz. ryczałtem. 35 gr.

Hlas Volyně

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Rukopisy se nevracejí.

Nikdy nezoufej, ale když pracuješ, pracuj zoufale.
Burke.

Proto pracuj; neb třeba bys práce nepotřeboval k obživě, užívej jí co léku. Tělo i duše tím získá a lenost ned stane nikdy vládu nad tělem.
W. Penn.

Německá odpověď.

Podstatnou částí německého „mírového plánu", který byl 1 IV. odevzdán v Londýně, je 17 bodů, které navrhuj:

1. Rovnoprávnost všech států, které by měly účast na zamýšlených dohodách.

2. Ohraničení prvního úseku jednání podepsáním paktu o neútočení na čtyři měsíce.

3. Žádné zesílení německých vojsk v Porýní po tuto dobu, při čemž by se Francie a Belgie zachovaly v témže smyslu.

4. až 7. Utvoření komise, v níž by byly zastoupeny Anglie, Italie a jedna neutrální mocnost k zaručení závazku, uvedeného pod bodem 3. Zastoupení Francie Belgie a Německa v této komisi, oprávnění záručení k mise stanoviti případné změny vojenských poměrů prostřednictvím anglických a italských vojenských přidělenců. Závazek Německa. Francie a Belgie plně respektovati případné výtky. Jinak je německá vláda ochotna na základě plné rovnoprávnosti svým dvěma západním sousedům přiznati každé vojenské omezení na německé západní hranici.

8. až 10. Německo, Francie, Belgie a záruční mocnosti Anglie a Italie by se dohodly přistoupiti k poradám nejpozději po skončení francouzských voleb pod vedením britské vlády o 25 letý pakt o neútočení mezi Francií a Belgií na jedné a Německem na druhé straně. Německo by bylo srozuměno s tím, aby Anglie a Italie podepsaly tuto dohodu jakožto záruční mocnosti: Německo je ochotno převzíti závazek vojenské pomoci, jestliže takový závazek vyplyne z těchto bezpečnostních dohod.

11. Sjednání leteckého paktu.

12. Holandsko bude pojato do zamýšlené západoevropské bezpečnostní smlouvy, jestliže si to bude přát.

13. a 14. Francie a Německo přistoupí na to, aby ve výchově mládeže obou národů, jakož i ve veřejných publikacích bylo upuštěno od všeho, co by mohlo zkaliti jejich vzájemný poměr; zároveň má býti dohodnuto, aby byla u Společnosti národů utvořena společná komise, které by předkládaly k přezkoušení případné docházející stížnosti obou vlád.

Závazek Francie a Německa dáti tyto dohody ratifikovati hlasováním samotných obou národů.

15. Německo je ochotno vejíti přímo ve styk se státy, které s ním sousedí na severovýchodě a jihovýchodě, aby s ním ujednalo navržené pakty o neútočení.

16. Německo je ochotno vstoupiti do Společnosti národů ihned nebo po ujednání těchto smluv, očekávajíc prohlášení o rovnoprávnosti v koloniálních věcech, jakož i odloučení statutu Společnosti národů od versailleského základu v přiměřené době.

17. Ustanovení mezinárodního rozhodčího soudu, který by byl kompe-

Velikonoce.

Velikonoce jsou jarní svátky, o nichž se oslavuje od nepaměti příroda, probouzející se ze zimního spánku. Ve všech zemích spojeny jsou s těmito svátky zvláštní zvyky a originální obyčeje, které se namnoze zachovaly po dnešní dobu, třeba nivelisující proud stírá veškerou svéráznost. A tyto prastaré tradice náležejí k nejkrásnějším, které si národ zachoval.

V městech jednotlivých zemí není dnes již rozdílu při oslavě velikonoc. Za výklady najdeme všady stejné zajíčky, vajíčka, krabice s jehnědami a dárky, svrchovaně moderní. Na venkově však se dosud ještě drží poslední zbytky velikonočních zvyků.

Pohanští národové měli místo svátku Vzkříšení též svoje jarní slavnosti. Dosud se zbytek zachovává ve vymývání studánek. Pojmenování velikonoc v různých jazycích upomíná na slavnost přesnic, kdy se jídal velikonoční beránek, na kult pohanský i židovský. Teprve na sněmu nikajském r. 325 se usnesli aby se velikonoce slavily první neděli po jarním úplňku. A k těmto jarním svátkům byly připojeny všechny starodávné lidové zvyky a obyčeje, které se odnášejí k procitnutí a omládnutí přírody. Zachovala se pomlázka i rozličné velikonoční hry. — Ani moderní doba nezbavila se přesvědčení, že velikonoce jsou mezníkem, kdy se jaro po nekonečné zimě ujímá vlády.

V polích cítíme vůni země, v lesích objevují se první květy, sněženky, fialky a petrklíče. Dějí se zázraky na horách i v rovinách, slunce hladí a líbá. Pupeny na větvích se rozvíjejí, všecko je parfumováno veselím jara, divná zn mení hlásají veliké svátky. Jaký div, že se v té době vracejí naše dni mladosti jako ptactvo z dalekých krajin. Je cosi živelného v jarní písni, vane z ní proud života, úsměv děcka, zrozeného z lůna země, hudba a pohyb. Ani civilisaci se nepodařilo, aby vyhubila jarní poesii a krásu.

—o—

Jiří Rebl.

Zvony.

Zas širým světem hlahol zvonů
se rozléhá, slavnostně zní,
lid zbožně k modlitbě se kloní,
o velikosti Boží sní...
Na soumrak tichý, šedé mlhy,
na rozpučený sad i háj
se zvuk ten stele monotonně
a snáší klid na mírný kraj...
Zalétá do paláců, domů
i pod doškové střechy krov,
a naplňuje srdce lidská
tajemnou, zbožnou lásky hrou...
Akordy svými rozechvívá
i ne tvrdšího srdce cit,
a bije, hmatá v struny jeho;
k modlitbě zve veškerý lid...
Božího Syna z mrtvých vstání
zvon hlaholí ve světa dál,
a od úst k ústům zbožně zvučí:
„Dnes Vykupitel z mrtvých vstal!"
A mizí v dálce echo zvonů
na moři rozbouřených vln...
a nikne v prázdnu modré hlubí
chvíc ch se azurových vln...
A jak ta vlna smutná v hloubi
mizí a nevrací se již,
tak zvonů echo ve blankytě
se skryje v tichou nebes výš...
A nevrátí se nikdy nazpět
z té dáli zvonů zmlklý hlas...
až po roce o Velkonocích
svět pronikne zvuk jeho zas...
Kež zachvějí se písni jeho
srdcové struny drsných vlád,
kež naladí se k písni nové
na klidný, pokojový lad..
Kež znění pomohou s hlasy jeho:
„Syn Boží — Kristus z hrobu vstal
a světu lásku opravdovou,
rozvahu, moudrost daroval!...

tentní pro dodržování smluvního díla.

Ve třetím odstavci noty navrhuje říšská vláda, aby po zajištění evropského míru byl podniknut pokus učiniti přítrž bezmeznému závodění ve zbrojení praktickými opatřeními, a to svoláním konferencí, z nichž každá by měla po jednom, ale jasně vymezeném úkolu.

Německá vláda uvádí jako praktické úkoly této konference:

zákaz shazovati:

a) plynové, otravné a zápalné pumy,

b) pumy na otevřené osady vně donosnosti středního a těžkého dělostřelectva front,

c) zákaz ostřelování osad vně bitevního pásma 20 km, dále odstranění tanků nejtěžšího druhu a nejtěžšího dělostřelectva.

Konečně vyslovuje německá vláda ochotu vejíti ihned po skončení politického smluvního díla ve styk s příslušnými zeměmi k projednání hospodářských otázek.

Anglie sice nepopírá nedostatečnost Hitlerova memoranda, ale je ochotna jednat o podrobnostech.

Francie ohlašuje právě nyní svůj vlastní plán organisace míru.

Právě proto, že jde o rozhodování, jež má tak rozhodující dosah pro bezpečnost jednotlivých států a oblastí Evropy, nutno počítati s tím, že nanejvýš koncem jara bude možno očekávati vyjasnění mezinárodní situace v Evropě.

Valná schůze spolku „Komenský“.

Význačný a důležitý spolek „Komenský“ v Praze o svých valných hromadách vždy potěší dobrou zprávou. Je to jednak zásluhou neúnavných činovníků, jednak obětavostí čsl. veřejnosti, jež má porozumění pro krajany za hranicemi a jejich kulturní snahy.

Valná hromada „Komenského“, se konala v neděli dne 29. března v Praze za přítomnosti kromě četného členstva i zástupců odboru, představitelů: min. zahr., školství, ČUZ Masarykovy Akademie práce, Národní rady československé, Ústředního spolku českých profesorů, Svazu čs. učitelstva, Čsl. obce sokolské, Ústřední Matice školské, Národní Jednoty Pošumavské a j. v.

Jednání zahájil a řídil starosta „Komenského“ J. Hošťálek, jenž letos dovršil 10 let své funkce. Ústřední výbor věnoval mu v upomínku čestnou adresu a „Komenský“ ve Vídni album snímků z mateřských škol vídeňských, jenž pražský „Komenský“ vydržuje.

Odchovanec škol „Komenského“ ve Vídni, předseda Klubu zahraničních akademiků Přibyl, vyslovil „Komenskému“ hlubokou vděčnost za to že československá mládež v cizině může se vzdělávati v české škole, i za veškerou péči, již „Komenský“ věnuje po všech stránkách čs. zahraničí. Rovněž ostatní četné projevy ocenily činnost „Komenského“.

Vřele bylo vzpomenuto zesnulého protektora spolku min. Bohumíra Bradáče. S potěšením bylo oznámeno, že Bradáčova fondu, jenž vzrostl již téměř na 100 000 Kč, bude užito na stavbu Bradáčova národního domu a Komenského čs. školy, v Daruvaru, který je střediskem zemědělských krajanů v Jugoslavii.

Novým protektorem spolku „Komenského“ zvolen byl za nadšeného potlesku předseda čsl. posl. sněmovny Jan Malypetr.

Dále byla doplněna volbami třetina výboru. Starosta Hošťálek ukončil valnou hromadu výzvou k čs. veřejnosti, aby nezapomínala na „Komenského“ jehož práce pro čs. zahraničí je opravdu hodna úcty. Vždyť pro čs. školy v cizině nasbíral přes 5,300.000 Kč.

Kronika.

Polský let do stratosféry.

V sobotu dne 29. března byl, jak známo, podniknut dlouho připravovaný polský let do stratosféry, kterého se zúčastnili známý polský balonový pilot setník Burzyński, vítěz v loňských závodech volných balonů o Gordon Bennetův pohár, v doprovodu mladého učence profesora fysiky na varšavské universitě dra Jodko Narkiewiecze. K tomu letu bylo použito polského volného balonu ‘Warszawa II, který se při loňských balonových závodech skvěle osvědčil a je nejlépe způsobilý pro výškové lety. Oba piloti byli v otevřené gondole a byli opatřeni kyslíkovými aparáty. V gondole byly dále všechny potřebné měřicí přístroje. Letci startovali s letiště Legionowo u Varšavy o 9. hodině ranní a přistáli o 11,30 hod. na polích u vesnice Sarykowa, ve vzdálenosti 20 km na východ od Lomži. Přistání samo mělo hladký průběh, ale potom z neopatrnosti jednoho sedláka, který se přiblížil k balonu s hořící cigaretou, nastala exploše vodíku zbylého v baloně. Výbuchem byl poškozen obal balonu a lehce zraněno několik sedláků, kteří dleli v blízkosti balonu. — Jak ukazují měřicí

Besídka.

V. Pelant.

Dva hrdinové a zajatec.

Z vypravování býv. ruského důstojníka.

Kozáci našli Andrušku plačícího v Kubaňské stepi o velkých manevrách roku 1904. Bylo mu tehdy kolem čtyř let; dozvěděli se od něho jen velmi málo. Jmenuje se Andruška, táta s šavlí na koni odejel daleko na vojnu, máma ho sem přinesla, nechala ho zde a sama odešla.

Zůstal při pluku pod dohledem dobrodušného kuchaře, Řehoře, člověka staršího a pravdymilovného. A tak pod vlivem tohoto se analogicky formoval i chrakter Andrušky, takže smysl pro pravdu se rozvinul v jeho duši do krajnosti. Vždy rozhorleně všecek vzplanul, když viděl nepravdu, a pokaždé se snažil vypověděti to své, co měl za pravdu, ač mu bylo za svou pravdomluvnost častokráte zle odpykávati. Vraždění pokládal za těžký hřích ale když vypukla světová válka a zjistilo se, že Němci jsou násilnými útočníky, tu v tlusťoučkém kuchaři a jeho chovanci vzkypěla kozácká krev a řešili, že v takovém pádě jest povinností každého jíti se bíti za „právoje dělo.“

Neměli už v kuchyni stání. Tam na prostoru, v plné zbroji na bujném koni — to je více lákalo, to je povyražen! A vida ten šikům ruch, cvik a rejd, dobrácký kuchař třískal nádobím a Andruška počal zanedbávati své povinnosti poslíčka a kuchyňského pomocníka řka, že takové maličkosti musí srancu, když je válka. Neodbytně škemrali u svých nadřízených, aby byli zastoupeni jinými, že prý kuchyňský vzduch už škodí jejich zdraví; marudíce předstírali, jako by byli opravdu nemocní. Neustali, až musel přijíti nadřízený důstojník a vojensky jim zažehnati.

„Pominuli jste se oba rozumem! Cože, ty tlustý medvěde ty bys chtěl na koně? Vždyť bychom tě museli podepříti tyčkami, abys nespadl! A co ten kůň pod tebou by říkal? Ostatně na frontě létají kulky někdy dosti hustě, takže v tvé veleobjemné těleso by jich popadlo jistě několik najednou. A ty, cvrčku — obrátil se k Andruškovi, který tu stál s vařečkou v ruce — tobě tak s babami na ohradách vrabci plašit. Konečně s kuchyní mu íte na frontu také, tedy také zakusíte vojenštiny, prozatím ale musíte vařiti kaši, to je věc potřebná!“

„Slušajus, vašeskoblahorodie!“ salutoval starý kuchař přišoupnuv opatky dohromady, takže připadal svým bříškem jako kulové eso.

Zanedlouho odtáhli na frontu do Haliče, kde se připravovala ruská ofensiva na Lvov. Přistali v lesíku těsně za první čarou posice Leč příštího dne byli vysliděni nepřítelem, který spustil po nich ostrou palbu z děl. Rozpoutala se střelba s obou stran, která trvala celý den a večer vyvrcholila bezvýsledným ruským útokem.

A za ten den se vlastně vyjevil pravý „heroismus“ našich hrdinů. Při pouhém pohlednutí na ně vybavil se v mysli ten typ štváčů, pobuřovačů, provokátorů, nadšených řečníků za sklenicí, a vůbec všech, kteří jsou hrdinami jen podle slova, leč v praxi

aparáty. letci překročili výšku 10.000 metrů. Oba letci cítili se v této výšce velmi dobře a kyslíkové přístroje fungovaly bezvadně. Profesor Jodko-Narkiewicz prohlásil, že je spokojen s vědeckým výsledkem letu. Let balonu „Warszawa II“ do stratosféry měl za účel hlavně vědecké studium funkce t. zv. kosmických paprsků. Profesor Jodko-Narkiewicz pravil, že vědeckého cíle letu bylo plně dosaženo a že je se zjištěným pozorováním kosmických paprsků úplně spokojen. Náklady spojené s letem do stratosféry nepřekročily ani 600 zlotých.

Československo.

Návrh zákona o obraně státu byl podrobně v tomto týdnu projednáván v branném výboru poslanecké sněmovny. Pro uskutečnění zákona se vyslovily všechny strany koaliční a z oposice strana ludová a národní sjednocení. Mluvčí henleinovců vyslovil námitky proti některým ustanovením zákona a jediní komunisté se postavili proti celé osnově.

Volby v Německu.

Nědělní německé volby dopadly tak, jak se očekávalo: pro zavržení Locarna a pro obsazení Porýní.

Pro Hitlerovu politiku vyslovilo 98.79 proc. německých voličů. Vítězství bylo předem zaručeno a bylo-li odevzdáno něco přes půl milionu hlasů proti, jsou jen svědectvím úctyhodného osobního hrdinství. Volební agitaci bylo zmobilisováno opravdu celé Německo a všech dostupných prostředků bylo užito, aby Hitlerův čin dostal monumentální národní sankci.

Zavedení vojenské povinnosti v Rakousku.

Zevedení branné povinnosti v Rakousku je dalším okázalým porušením mezinárodních závazků. Akce rakouské vlády je jistě v přímé souvislosti s římskými poradami a v jejím pozadí se tuší Mussolini. Na počátek května je svolána do Bělehradu mimořádná konference Malé dohody, která bude jednati o společných opatřeních proti novému porušení mírových smluv.

Srážky na mongolské hranici.

Na mongolské hranici došlo k novým potyčkám mezi japonsko-mandžuskými a mongolskými vojenskými skupinami. Japonci dokonce obsadili území do hloubky několika desítek kilometrů. Posléze však byli Mongoly odraženi a s velkými ztrátami zahnáni za hranice. Pro poměry v Japonsku je příznačné, že ministerský předseda japonský si musel sám vyžádati zprávu o událostech na mongolsko-mandžuských hranicích od japonského velení, neboť se o ní dověděl až z telegramu sovětské vlády.

Situace v Habeši.

Není tajností, že dvůr něgušův má ve francouzském Džibuti svá bydliště. Něguš sám zde bývá hostem častěji viděným, z Magdaly sem je pořád ještě cesta, zejména v noci, dosti bezpečná.. Proto nelze věřiti, že by se něguš už byl odhodlal k nějaké velitelské činnosti na severní frontě, jak se na různých místech tvrdí.

Habešané se soustřeďují směrem k Magdale.

Veliké napětí je nyní v Džibuti následkem hodnověrných zpráv, které rychle docházejí z oblasti Danakilu. Italské armády směřují na Sokotu u pevnosti Amba Aladji a ke Gondaru. Habešané se soustřeďují pod ochranou vysokých hor, ve skalních masivech směrem k Magdale. Dojde-li zde k očekávaných velikým bitvám, bude franc. Somalsko a zejména Džibuti zase útočlštěm nových válečných obětí. Na rtech všech obyvatelů Džibuti jest otázka: „Pojme pak přístav Džibuti všecky? Zakročí svou pomocí angl. Somalsko? Italové už jsou v území, kde má Anglie svoje důležité zájmy. Od velkého jezera Tana sleduje Anglie všecky události v Egyptě, nemůže jí býti proto lhostejno, aby tato oblast byla pod jinou správou než habešskou, která podléhá úplně anglickým vlivům. Jest pochopitelno, že válka a nynější veliký nápor Italů vyvolává i takové otázky!.. Předvoje Italů u jezera Tana už jsou!

Nejhrozivějším nepřítelem Habešanů, dočasně internovaným v Džibuti, jest nyní nevýslovná bída, která doléhá na ně už velmi krutě v každém ohledu. Habešané nemají peněz, nemají majetku, kterým by mohli platit. Habešané utečenci, úředníci a zřízenci nedostávají už po dlouhou dobu žoldu, jsou odkázáni na dobročinnost, která však už má své meze — nastává nucený transport zpět do Habeše, do výhně nouze a bídy, ve které se rodí zločinnost!

*

Podle zprávy britského pozorovatele, který se vrátil z habešské fronty, císař soustředil nyní své armády a řídí sám protiútok na Maičio.

Podle sdělení Havasova válečného zpravodaje bylo zabito a raněno v bitvě dne 31. března 1200 italských vojáků. Tento počet je udán v úřední zprávě italského hlavního štábu.

Na habešské straně padlo mnoho vynikajících velitelů, mezi jinými velitel gardy Ligara Tesfu a habešský ministr pošt Uelde Marcos.

Habešské císařské oddíly se soustřeďují kolem Mariam Ašangi, na

---

se schovávají za zády jiných, anebo se oblékají v brnění, aby nic zevnějšího nepoškodilo schranku jejich „hrdinského ducha.“

Náš kuchař si to zařídil jinak: Neschovával se za zády jiných, jako tito; nevkládal na sebe brnění, jako jiní; on se jednoduše schoval za kotel. Jak jen počaly bzučeti a cvrnkati kulky, v okamžiku uchopil dvojkolku s kotlem a otočil ji ojí proti nepříteli. Sám se pak zezadu přikrčil za kotel a za nic ho nemohli žertující kozáci odtamtud dostati, i když střelba ustávala na dlouhé přestávky. Kozáci měli po celý ten den veselou kratochvíli. Desátník mu oznamoval, že jest od velitele rozkaz, že se musejí chopiti zbraně všichni, i kuchaři. Řehož se hájil, že on však musí býti výjimkou, jelikož není nikde takové sedlo, aby se v něm mohl vměstnati. Ulevilo se mu, když byla kuchyň odvezena dozadu a umístěna v kotlině. A tam teprve si vzpoměl, že pohřešuje svého pomocníka. A ten? Jak jen vybuchl první granát, ztratil se, jako pára nad hrncem. Odběhl do zadu a tam našel útočiště v hlubokém okopu. Po útoku střelba ustala. Byla noc, a tu tam zablýskal prožektor. Andruška zamýšlel vylézti a dostati se k svým; než obával se, že by ho mohla stihnouti nehoda, a také mohl zabloudit k nepříteli. Natáhl se na dně a usnul. Vzbudil se ráno. Byl zmrzlý a v žaludku mu kručelo. I vzpoměl na slova důstojníka, který onehdy řekl, že kaše je „věc potřebná.“

Zanedlouho byl zase na kuchyni. O minulém dnu se ani nezmínili, bylo jim hanba. V ten den bylo na obou stranách klidně. Kozáci pokuřujíce cítili se volně. Pak se shlukli kolem důstojníka, který vyslýchal zajatého Rakušana. Ten prozradil vše, co jen o nepříteli věděl, a o sobě doznal, že je Slovák a od prvního dne se pokoušel zběhnouti k ruským. Nedařilo se mu to, až předevčírem v noci zalezl po čtyřech as na polovic cesty, leč pod zesílenou střelbou s obou stran nemohl dále — a jsa raněn v rameno, musel se chrániti v brázdě; až včera, při útoku ho tam Rusové zachopili.

Pak dal důstojník zavolati Andrušku, aby zajatce dostavil do špitálu. Připnul si hrdě šavli, vyhoupl se na koně a vyrazili. Zajatec, vykrvácen a vysilen klopýtal; nohy se pod ním třásly, vlekl se při koni jako mátožný přízrak. Cítil palčivou ránu a přischlou krev na těle.

— „Odpusť, bratře — ledva vyrazil ze sebe — nemohu dále, dva dni jsem nejedl a nespal.

— „Tys Rus!“ vzkřikl Andruško a škubl koněm.

— „Ne, jsem Slovák.“

— „Krve to tedy naší, ruské?“

— „Ano, Slovák“ — ledva slyšitelně opakoval.

— „A jak to, že jdeš na své se zbraní? To je s tvé strany nesvědomité! Jak možno tak jednati? A hle, já bych nešel i kdyby mně řezali!“ A zachvácen zlobou k takové zradě své krve, Andruška začal lateřiti. Zajatec bezmocně zvedl ztrápený obličej, pohlédl na Andrušku matnýma očima a řekl: „Bratře, já jsem přec nestřílel.“

— „Jak to?“

— Byl jsem dvakrát v boji a střílel jsem jen do vzduchu?

— „Lžeš!“

— „Na své se i ruka nepozdvihuje,“

severovýchod od jezera. Cí ař prý h dlá svésti ještě jednu poslední bitvu, nenabudou-li vrchu rádcové, kteří doporučují, aby císař rozřešil situaci tím, že by nabídl mír.

Podle válečné zprávy č. 174 stahuje se habešské vojsko v úseku jezera Ašangi na jih. Jest pronásledováno italským vojskem a bombardováno letadly. Třetí eritrejská brigáda, jíž velí generál Cubeddu se spojila s oddílem, jemuž velí Starace. Obě jednotky zaujímají postavení v krajině gondarské. Na somalské frontě není nic nového.

Dopisy.

Z Novokrajeva.

V 9. čísle „H. V.“ bylo napsáno několik úvah o letošní valné schůzi Č. M. Š.

V konci onoho článku byla poznámka následujícího znění. „Při volbách do výboru a dozorčí rady s revisní komisí má být ponecháno více svobody přítomným delegátům“ Pokud se pamatuji každému delegátu, př hlásivšímu se ke slovu na oné schůzi bylo předsednictvem schůze uděleno právo mluviti Kdyby některý z delegátů poukázal na nějakou nepravidelnost při volbách do výboru, dozorčí rady a revisní komise, za isté by se opravilo, co by bylo chybné. Jelikož však nikdo neprotestoval, tak se soudilo, že schůze s volbami souhlasí. O nějakém omezování svobody nemůže býti řečí, každý z delegátů mluvil mnoho-li chtěl. Myšlenky, které nebyly vijádřeny, se ovšem v úvahu bráti nemohly.

Josef Kazda.

řekl tak prostě a přesvědčivě, že Andruška mu naráz uvěřil, a při tom ho jala taková soustrast a lítost nad pološivým zajatcem, že zastavil koně a přemýšlel, jak nešťastníku ulehčiti.

— „Už nemůžeš dále, že?“

— „Lépe by bylo svaliti se zde a usnouti navždy.“

— „Sedni si tedy zezadu na koně, pojedu rychleji.“

Sednuv za zády Andrušky, objal ho rukama a zemdlen klesl hlavou na jeho rameno. Po třetí poptávce po špitálu dorazili na místo, a když byl raněny uložen a ošetřen, nehnul se Andruška od něho vida jeho bídný stav. Zanedlouho lékaž zjistil, že zajatec skonal.

Nazpátek jel Andruška se svěšenou hlavu. Rozjímal. Proč vlastně ten člověk zemřel? Je to z vůle Boha? Ne, taková vůle Boží nemůže býti! A čím více přemýšlel, tím více se mu také protivilo počínání lidské.

Když přijel a oznámil, že zajatec zemřel, sešoupl se s koně, hodil šavli na zem, šel ke kotli, vzal vařečku do ruky, rozhlédl se ještě po kozácích a zvolal:

„Ať nejdříve čerti vezmou všechny ty, kdo vojnu vymýšlí a ji začínál“

Oznámení.

Z Kvasilova.

Tělocvičná jednota Sokol v Kvasilově pořádá dne 13. dubna t. r. tělocvičnou akademii s pestrým programem, složeným z čísel tělocvičných, hudebních a zpěvních. Po ukončení programu taneční zábava.

Z Hulče.

V pondělí 13. dubna t. r. divadelní ochotníci v Hulči sehrají v sále Národního domu „Dvě Růženy“. Fraška o 3 jednaních od Otakara Krištofa. Začátek v 8 hod. večer.

Po divadle taneční zábava.

Hovorko.

Z Malované.

Kroužek divadelních ochotníků v Malované sehraje na druhý den Velikonočních svátků t. j. dne 13. dubna t. r. — velkou hru: „Zemský ráj to na pohled“ — od Boženy Rajské-Smolíkové — ve 3-ch jednáních.

Začátek přesně ve 2 hod. odp. Večer taneční zábava.

O hojnou návštěvu prosí

Výbor.

Spolkový věstník.

Seznam příspěvků (dobrov. daně) a práce na stavbu matičního domu v Omelanštině.

(Dokončení)

Č.	Jméno a příjmení	Zl. gr.
41.	Franc Liška	10.—
42.	Josef Liška	20 —
43.	Vladimír Liška	19.—
44.	Josef Brynda	25.—
45.	Josef Kubišta	23.—
46.	Alojz Drobný	20.—
47.	Stanislav Kurovský	10.—
48.	Vladimír Cin gr	26.—
49.	Miloslav Šťastný	32.—
50.	Josef Tvrdý	26.—
51.	Václav Klufa	17.—
52.	Anton Juna	15.—
53.	Jan Šťástný	30 —
54.	Vlad. Šťástný	25.—
55.	Jan Vaněk	50.—
56.	Václav Vaněk	11.—
57.	Josef Veselý	16.—
58.	Milij Zumr	23.—
59.	Vlad. Zumr	15 —
60.	Josef Koloc	24.—
61.	Josef Malhavr	38.—
62.	Václav Prušek	12.—
63.	Vlad. Havlíček	20.—
64.	Vlad Vik	10.—
65.	Jan Hlaváček	23.40
66.	Nejmon Václav	15.—
67.	František Kadlec	2.—
68.	Václav Brynda	10.—
69.	Ondřej Kubišta	5.—
70.	Josef Hlaváček	10.—
71.	Mendl Byštejn	5.—
72.	Josef Pěnička	20.—
73.	Ústředna ČMŠ Luck	400.—

Podpory z Československa a jiné 1714.19

Sebráno příspěvků úhrnem 3.537.29
Občany místními darováno různé práce 65 dní 130.—
Mistrům dluhováno za práci 388.—
Materiál na stavbu z předešlých let připraveno na 220.—
Na den 1 III. 36 náklad na stavbu obnáší úhrnem 4,275.29
nepočítaje dovážku materiálu, kterého bylo na 212 fůr dovezeno místníma občany bezplatně.

Výbor Kola.

Různé zprávy.

O velikonočních svátcích navštíví Volyň hosté z Domoviny zahraničních Čechů a Slováků v Praze pp. tajemník republikánské strany Jaroslav Andrlík a evangelický farář B. K. Radechovský.

Příhoda v londýnském „Klubu mlčení“.

Jeden z nejpověstnějších klubů jimiž Londýn se v pravém slova smylu hemží, je „Silent Club“ — „Klub mlčení“, jehož zakladatelé vyšli z předpokladu, že je zapotřebí, aby si náš jazyk časem odpočinul — což se děje právě v klubovních místnostech. Jak podobná klubovní zasedání potom vypadají, si snadno dovedeme představit! — Pod nejvyššími tresty a pokutami je zapovězeno na příklad i hlučné zívání, kýchnutí a pod. V některých neomluvitelných případech člen klubu může dokonce býti i okamžitě vyloučen — neboť dorozumívání se je dovoleno toliko znameními. — Londýnský tisk pojednává nyní o zajímavém případu, který se udál v těchto dnech: za slavnostního výročního zasedání vnikli do spolkových místností „Silent Clubu“ maskovaní bandité, kteří pod hrozbou namířených automatických pistolí vyzvali přítomné, aby vyprázdnili své kapsy. Jeden z banditů se dokonce s největším klidem zmocnil i klubovní pokladny. Zachovávajíce úzkostlivě pravidla klubu, všichni přítomní zachovali naprosté mlčení. Avšak ve chvíli, kdy gangsteři, kteří právě na toto podivínství „mlčenlivých“ hřešili, již chtěli se svou kořistí zmizeti, jeden z „mlčenlivých“ — Mr. Garry Fish — otevřel okno a přivolal pomoc. Gangsteři byli dopadeni a přinuceni vrátiti uloupenou kořist, avšak Mister Fish pro porušení základního pravidla byl na místě z klubu vyloučen!

Danverský pokus.

Před několika měsíci byl v městě Danveru (stát Kolorado, USA.) proveden smělý pokus, jehož výsledky očekával celý lékařský svět.

Skupina bakteriologů, která pracovala v laboratoři židovské nemocnice v Danveru, objevila nové serum, ničící tuberkulosní tyčinky a neutralisující jejich toksiny. Účinek sera na umělé kultury „kochovské“ tyčinky byl vícekrát přezkoušen, ale zbývalo se přesvědčiti, ničí-li ono také bacily

žít a pracovat... (pkove Feďku ke špalku). Dopoledne ať mi dov.áte několik pout, jsou právě potřebná, jinak běda vám! (Pohrozí knutou a odejte).

Feďka: Tedy přece jsi mi vešel do rukou.

Jeník: Jak vidiš sdílím stejný osud z tebou.

Feďka (jízlivě): Jistě ne dobrovolně. A jak pak dlouho budu mít čest z tebou?

Jeník: Jsem tu na 15 let. Rok zdá se již minul.

Feďka: I hleďme — já jenom na osm. Postarám se, abys se nasytil mojí spo'ečnosti. Osm let ti tady budu splácet za Rajsinu, slyšíš? (Kopme ho).

Jeník: Feďko, proč mi ubližuješ. Domníváš-li se, že jsem si kdykoli myslil na Rajsinu, jsi na omylu. Srdce mé patřilo a dosud patří jiné...

Feďka: Chcešse mi vytáčet, ale já na ten lep nesednu.

Jeník: Hleď Feďko dnes mezi námi musí ustati všechno nepřátelství. Jsme oba pouhými jen čísly a žádný neví vráti-li se zpět. Tobě však přeji aby ses vrátil a začal lepší život.

Feďka: Já zas přeji tobě, abys tu zdechl jako pes...

Jeník: Bůh ti to odpust, Feďko, ale slova má byla od srdce.

Feďka: Nech si svá mravná naučení, mně tím nepředěláš. Vzpomeň si cos mi provedl v Kijevě. Já se tam vrátím dříve, Rajsina mi neujde, a ty si tady hezky dlouho ještě pokleješ na kovadlivě.

Jeník: Jsme v rukou Osudu a nemůžeme vědět jak s námi oběma naloží...

Feďka: Postarám se, aby ti ten osud hodně zhořkl...

Výstup 3.

Nikifor Aleksejevič.

Nikifor: Co je to tu za hádku? (Uvidí Feďku). Co vidím? Černý Feďka? Odkud jsi se tu vzal?

Feďka: Přiděli i mně sem.

Nikifor: Včera tě přihnali do tohoto tábora.

Feďka: — — a dnes jsem již v kovářské dílně...

Nikifor (k Jeníkovi): To se ti nemohlo hůře státi... Ale postarám se, aby šel brzy ke všem čertům. (Feďka za zády mu hrozí).

Jeník: Odpuste mu Nikifore, já se na něho více nehněvám, ano, prosím za něho..

Nikifor: Za svého úhlavního nepřítele prosíš?

Jeník: Dnes jsme na tom oba stejně. Ostatně doufám, že Feďka změní své nahledy.

Tamhle se mnou nikdo ještě nemluvil.

Jeník: Vidíš, místo, aby ti byli podali pomocnou ruku uvrhli tě sem. Já jim pomáhal a dnes lituji. Uvrhl jsem tě do pout a nyní trpíš...

Feďka: Mně? Vždyť já jsem...

Jeník (vpadne): — — tvůj úhlavní nepřítel — chceš říci... Nyní jsi můj přítel, protože trpíme spolu. Všickni trpíme, jeden druhému činíme to nejhorší — víme, že to není dobré, a proto přece nedovedeme se z toho utrpení vybavit.

Feďka Začínám chápat — tak nějak divně mi je.

Jeník: Vidíš, a nyní kujeme pouta druhým, sami jsouce v poutech .. Jsou však jiní, kteří vrhají lidstvo v horší pouta, ti však za cenu smrtonosných vynálezů na záhubu lidstva, za cenu obratné politiky na úkor bližních dostanou královské odměny a řadu vyznamenání. Jen my, prosťáci, jsme jejich nástroji .. Ale, jakože jsem Jan Dubina, nebudu chystat pouta bližním. (Vezme pouto, zničí ho kladivem a zahodí).

Výstup 4. Dráb I.

Dráb I. (zahlédl co Jeník činí): Tak ty takle? Ihned dojdu k řediteli, ztrestáme

tvůj vzdor! (Rozloben odejde).

Feďka: Cos to učinil? Budeš nyní bit...

Jeník: Vím, že bude zle! Ale ať si! Jiným osud připravovat nebudu. Jen jednomu jsem do pout pomohl a nyní lituji. .

Feďka: Snad by se dala celá věc ještě napravit. Dejme se do práce, než-li se dráb vrátí, můžeme ukovati třeba dvoje.

Jeník: Lituješ mně Feďko? Vždyť jsi mi před chvíli přál to nejhorší.

Feďka: Promluvil jsi mi do duše — poznal jsem že nejsi tak zlý...

Jeník: Vidíš, neštěstí nás sblížilo.

Výstup 5.

Nikifor.

Nikifor (nese chleba, slaninu, čai, jelení lůj): Cos to provedl nešťastníče. Dověděl jsem se cestou všecko. Dráb odsud uháněl a klel až se hory zelenaly. Budete oba biti...

Jeník: Nemohl jsem jinak — náhle se ve mně všecko vzbouřilo, ruka s kladivem vylétla do výše a...

Nikifor (vpadne): — — a rozbil jsi pouto... Vím to vím.. a proto jsem honem spěchal sem, večer bych se sem už nedostal. Ostatně budete oba ležet se zkrvavenými

zády... (Ve dveřích tajně naslouchá dráb II). Jdu Vám však pomoci. Hle, tuhle jsem přinesl jelení lůj — tím jeden druhému namažete zkrvavená záda — spíše se zahojí, bolest zmírní — a zde trochu slaniny, chleba a čaje — na ohništi si ho svaříte to Vás posilní.

Jeník: Jste dobrý člověk Nikifore, to vám nikdy nezapomenu. (Dráb II. vystrčí hlavu, naslouchá).

Nikifor: Co bych pro vás, nešťastníky neučinil... Kdybych mohl, všem bych Vám pomohl — třeba k útěku.. Hnusí se mi ten život v trestnici, a jak jen budu moci, vrátím se na Ukrajinu...

Výstup 6.

Dráb II.

Dráb II. (náhle vystoupí, položí mu ruku na rameno): Takhle plníš své povinosti? Z trestanci se umlouváš? K útěku jim chceš pomoci?

Nikifor (zdrcen): Teď jsem ztracen...

Dráb II (přísně): Zrádce jsi, a za zradu budeš pykat. (Křikne do dveří). He,! Kde jste kdo, sem, zrada!

Jeník: Ale dobrý muži, dejte si vysvětlit...

chci žíti v t... řadu let..!
V té Volyňské dědině milé a české
vše je tak útulné, hezké;
bublá tam potůček
zpívá tam slavíček...
Snad byl to klam
vždyť jsem tak sám...
Pohádko má, ó vrať se zpět,
chci žíti v tobě řadu let.!

(Mluví).

Co platno toužit po tom, co se nikdy nevrátí. Vzpomínky na mé drahé hlavy budou mne sílit a povzbuzovat v další práci v tomto smutném prostředí...

Výstup 2.

Dráb I. vede černého Feďku za řetěz.

Dráb I. Zde ti vedu pomocníka č. 215. Ale co je ti.?

Jeník (při spatření Feďky sebou trhne, levici položí na čelo, c uvá): Nemámí mně zrak? (stranou) Černý Feďka..!

Feďka (drsně se zachechtá): Hahaha, koho to vidím? Zdrávstvujtě paniči (posměšně se kloní).

Dráb I. Pozoruji, že se znáte odněkud. Nu charašo, aspoň se vám bude vesele spolu

Nikifor: J k si přeješ. Jsem ti přátelsky nakloněn, neboť se mi zdá, že tu nejsi svoji vinnou, snad se smířím i s tímto Černým, ale jen pod tou podmínkou, bude-li se s tebou dobře snášet... (k Feďkovi). Nějakou hádku jsi tu začínal...

Feďka: To já jen tak žertem. Vzpomněl jsem mu na pěknou holubinku z Kijeva, a on se chudák div nerozbrečel.. (Chechtá se).

Nikifor: Jakou holubku tím myslíš...

Jeník: Vzpomněl mi Rajsinu, o níž jsem Vám kolikráte vypravoval.

Nikifor (k Feďkovi): Nech řečí o holubkách! Pro tebe ty čerte jeden nejsou žádné Rajsiny... Nech si chut zajít...

Feďka: Vždyť já nic, já jen tak... (Chápe se kladivá).

Nikifor (k Jeníkovi): Večer sem přijdu, pohovoříme si.

Jeník: Jste dobrý Nikifore Aleksejeviči — škoda je vás v téhle Sibiři...

Nikifor: Tvé místo tu také není — co jsem tě poznal nelituji že jsem tu přijal místo... V Kijevě bylo ovšem veseleji. Nu, však se tam jednou vrátíme.

Jeník: Vy ovšem, já však nemám naději.

Nikifor: Jen buď dobré mysli, chovej se vzorně, přimluvím se a něco ti sleví. Ostatně, může přijít amnestie — různě bývá...

Jeník: Vaše slova mne posilují Nikifore, jak se vám kdy odvděčím.

Nikifor: O tom až později. Zatím vytrvat! (Podává mu ruku). A nyní do práce! (Odejde).

Jeník: Mám kovat pouta — pouta svým bližním... Těžký úkol pro mne, ale musím. (Položí železo na kovadlinu, oba tlukou).

Feďka (počítá): Ráz, dva, ráz, dva... (Uhodí křivě, železo vypadne Jeníkovi z ruky — bolestí sykne a třepe rukou).

Jeník: Tys mi ale dal...

Feďka: Vidíš? Proč nedržíš lépe? To se ti přihodí ještě nejednou...

Jeník: Smiluj se Feďko! Hleď, také mám kladivo; mohl bych ti to podobně oplatit, snad bychom se i poprali, ale vím, že snášíme stejný osud, společná pouta nás víží k tomuto špalku, a proto se na tebe nehněvám...

Feďka: Rádo se stalo (ušklíbne se).

Jeník: Hleď, jsme oba trestanci, neříkám kdo na to jméno zasloužil. Kdo je vinen tím, že tu jsme, že tu jsi na příklad ty. Neneseš na tom vinu jenom sám; nesu ji já, nese ji celá společnost, která tě vychovala. Kdyby ti byli dali patřičné vzdělání a zaměstnání, možná, že bys tu dnes nebyl...

Feďka: Možná že máš pravdu (zastydí se).

v lidském těle.

Pro definitivní pokusy bylo nutno sehnati několik případů čerstvé tuberkulosy a proto se lékaři obrátili na vězeňskou správu s prosbou, aby zjistila, zda nejsou mezi doživotními vězni dobrovolníci, kteří by se dali k disposici laboratoři.

Dobrovolníků se přihlásilo více než bylo potřeba. Mezi nimi lékaři vybrali dvě zdravá individua, naočkovali jim tuberkulosu a v zápětí začali léčení pomocí sera.

Teď byly uveřejněny výsledky pokusu: oba vězni jsou úplně zdraví, kochovské tyčinky nebyly v organismu zjištěny, toksiny zmizely definitivně.

Podle nařízení soudních orgánů byli oba vězni zproštěni trestu.

Kde jsou hranice vesmíru?

Z hranic vesmíru, dnes známého, jde k nám světlo plných 500 milionů roků, ač rychlost světla činí 10 milionů km za rok. Hranice jsou vyznačeny ne méně zřetelnými mlhovinami, které lze spatřiti největšími teleskopy. Čím více se zvětšuje světlost a rozměr teleskopu, tím více se rozšiřuje oblast pozorování Hvězdáře, snažícího se dohlédnouti na samy hranice vesmíru, lze srovnati s člověkem jenž stojí uprostřed mlhy a svítí si kolem sebe lucernou; čím více se zvyšuje intensita jeho světla, tím větší okruh země vidí kolem sebe. Oblast vesmíru, jehož paprsky již dovedly zachytiti hvězdářské teleskopy, obsahuje na 100 milionů mlhovin, podobných těm, z nichž naše slunce je jen nepatrným jedincem. Je to 100 milionů slunci, která jsou od sebe vzdálena, každé dva miliony světelných roků.

Ženská hlídka.

V 12. čísle „H. Vol.“ zmínila se pisatelka M. o důležitém problému ženy ve spolkovém životě. Každý, kdo se zajímá o náš spolkový život na Volyni musí zpozorovati, jak velice málo věnují se ženy veřejnému životu Všeobecně omlouvá se tento zjev nedostatkem času. Ale vždyť i muži jsou stejně zaměstnáni jako ženy a přece vždy najdou potřebný čas. Nechtěla bych vysvětlovat tuto lhostejnost žen duševní pohodlností, spíše soudím, že výchova žen v tomto směru je zanedbána A proto obracím se k vám, mladé dívky. Vy především povinny jste věnovati se našemu spolkovému životu, neboť máte více volného času a většinou jste ušetřeny tak velkých starostí jako ženy a matky.

Nesmíme se nechat odstrkovat, musíme dokázat, že stejně dovedeme se uplatnit jako muži. Vždyť už dávno žena dokázala svoji naprostou rovnocennost duševní s mužem ba v některých oborech, jako práce v kanceláři, jej i předčí.

Každá žena může pracovat pro veřejnost bez ohledu na svoje vzdělání nebo postavení, každá si může nalézti pole pro svoje působení, které nejlépe odpovídá její povaze a zálibám. A myslím, že se prostě nesluší, aby v otázkách, týkajících se žen rozhodovali muži, jak to často bývá v sokolském životě, kde na okrskových schůzích na 10 mužů bývá přítomna 1 žena a někdy i žádná.

Ta lhostejnost žen je velice smutným zjevem a není divu, že potom muži soudí, že my se hodíme jen na mytí podlahy nebo praní záclon v tělovičně. Ale jestli tomu tak bylo dosud, teď musí přijíti změna. Snažme se uplatniti také plně ve spolcích, věnujme se vážně našemu veřejnému životu. A především činem dokažme naši snahu pracovat pro povznesení našeho života.

Přiznejme se, že to je jen naše vina, že dosud jsme byly vždy jen podceňovány, že z naší spolupraci nikdo vážně nepočítal, ale zajisté až prokážeme svoji schopnost uplatniti se ve spolkovém životě, dojdeme správného ocenění. Začti musíme my, samy musíme udělat ten první krok, samy se chápat práce vychovávat sebe v tom směru a vychovávat jiné, abysme všechny se staly užitečnými a uvědomělými občankami našeho národa.

Správně podotkla pisatelka M., že práce pro veřejný život je těžká a často jednotlivec za svoji námahu sklízí jen nevděk a pomluvy. Ne všichni si uvědomují, že především sobě škodí, když škodí veřejnému životu. Je to snad vada výchovy, při níž nebylo pamatováno na službu veřejnosti. A právě ženě — vedle školy a státu — připadl veľký a svatý úkol vychovávati lidi tak, aby sloužili blahu svého národa a lidstva.

O jiných oborech působnosti žen si promluvíme po druhé. Bylo by potěšitelným zjevem, kdybyste vy, dívky, napsaly své mínění o naši práci ve spolkovém životě. To by bylo prvním důkazem vašeho pochopení pro náš úkol ve veřejnosti.

Studentka.

Lvov 24. III. 1936 r.

Veselý koutek.

K 1. aprilu.

— Dostal jste přidáno 5 let žaláře! Na co ještě čekáte?!

— Kdyby slavnej soud snad řekl přece jen nakonec april!

Nezaviněná ztráta.

— Dnes jsem přišel o deštník! — Nechals jej někde? — Ale ne! Potkal mě jeho majitel!

Horlivý pacient.

Tak to berete přesně, ty léky, co? — No, snažím se, co je v mých silách! — Jak to? — No, s těmi pilulkami, co jste mi předepsal, jsem jen o dva dny pozadu. Zato s tím pivem, co jste mi povolil, jsem už o týden napřed!

Važťanov badatel.

— Stretli Važťana v Hrádku. Pýtali sa ho: Kde ideš, Jano?“ — „A k súdu.“ — „No a prečo?“ — „Nuž, ale pre bagateľ: zaťau som do kožucha sekerou a v kožuchu bou otec.“ — (F. V. Peřinka: Veselé putovánie po Slovensku.)

Sešli se.

— Milostivá, smím vás doprovodit?

— Lituji! Jsem vdana!

Hrome, milostivá, ale to je náhoda! Já jsem totiž také ženatý a také toho lituji!

Nejcennější schopnost.

— Kterou schopnost ceníme u člověka nejvíce, Mráčku?

— Sám pane učiteli, dnes ceníme u člověka nejvíce schopnost platební!

Jednoduché.

„Čtu pořád články o kapitálu a práci, ale stále to nemohu pochopit“

„To je jednoduché. Dejte mi 100 zł. to je kapitál.“

„A práce?“

„Práci budete mít vy, když je budete chtít dostat ode mne nazpět.“

Hospodářský zpravodaj.

Jaroslav Vlk

Jak si počínáme při řezu mladých ovocných stromků během 1 — 5 let.

Jako každá jiná kulturní rostlina vyžadu e řádného ošetření tak i ovocný stromek musí být veden již v mládí k tomu, abychom z něho měli jednou značný užitek.

Všeobecně je snad zvykem, že se stromek vysadí a více si ho žádný nevšimne, až nese ovoce. Žebrá se pak na stromy, že málo rodí, špatné ovoce a p. Nasejme řepu — nasázejme brambory a nic s tím víc nedělejme, jistě, že bychom špatně pochodili se sklizní. Tak je to i s ovocným, stromem. Musíme mu věnovati v prvních letech po vysazení největší pozornost a to hlavně v řezu. Tím, že jsme stomek zasadili, neznamená, že jsme s prací hotovi, čeká nás nyní dáti sromku základ, na němž by v budějších letech stavěl svou korunu. To je to nejhlavnější.

Neřežeme-li mladý stromek vůbec prodlužují se prostě letorosty dále, na konci pak většinou tvoří slabé rozvětvení. Větvičky jsou slabé a korunka mnohdy jednostranná řídká. Počne-li stromek z mládí hojně roditi, jaký následek je toho? Větévky plody obaleny počnou se pozvolna sklánět k zemi, a běda, nastane-li v době zrání nepříznivé, větrné počasí. Tu se pak mnoho mladých sromků rozláme a ovoce, které bylo ve vrchních částech sromů vítr schodí. Jsou o-

všem od ůdy které si vytváří pravidelný tv r koruny.

Proč tedy musíme p drobiti korunky mladých stromků již v prvých letech řezu a co tím d cilujeme?

Předně řezem zajišťujeme stromu do budoucna takový tvar koruny, aby ji neby o potřebí v době plné plodnosti zvlášť podpírati a svazovati. Dále řezem docilujem toho, že spodní větve, které bývají nositelem celé koruny, u spodu náležitě ze flí, a později unesou i nejsilnější úrody.

Řezati nesmíme šablonovitě, nýbrž účelně a vědět, čeho řezem chceme docíliti. Tak na příklad, některé odrůdy jablek a hrušek mají přirozený vzrůst nepravidelný, musíme je tudíž bezpodmínečně v prvních letech regulovat řezem. Také u mn hých slív a švestek budeme totéž činiti, zatím co u třešní a višní můžeme pro jejich pravidelnost v prvých letech mnohdy upustiti.

První rok po výsadbě. Normální korunka ov. stromku má míti 5—7 výhonu (větviček). Vedoucí čili hlavní výhon ostrým nožem seřízneme asi o $^1/_3$ postranní pak až o $^1/_2$ původní délky tak, aby byly všecky v jedné rovině a tvořily stejný úhel.

Nemá-li stromek pravidelnou korunu, pr vádíme současně pravidelnost téže tím, že letorosty převislé nebo odstávající vyvážeme k výhonu hlavnímu tak, aby byly v souladu s ostatními rostoucími výhony. Jiné zase, které rostou příliš svi le a vzájemně si překážejí, musíme od sebe oddálit pomocí vzpěr. Tak jedině docílíme pravidelných korunek t. zvaným tvarovaním.

Korunky o 2—3 výhonech zkracujeme hlouběji a z nově vyrostlých výhonů zakládáme pravideln u korunu.

Druhý rok po výsadbě. Během leta vyrostou z oček zkrácených výhonů 2 — 3 delší výhony, z nichž některé použijeme k dalšímu vytvoření korunky. Hlavně však se jedná o prodloužení větví loňského roku zkrácených. K tomu nejlépe se hodí poslední výhon směřující ven z korunky vyrostlý z konečného očka. Někdy bývá týž výhon slabý, vybereme si silnější spodní a vše nad ním odřízneme.

Konečné prodlužující výhony seřízneme opět asi o $^1/_3$ jejich délky aby byly v stejné rovině, hlavní ponecháme delší a všechny ostatní pod nimi se nacházející silnější výhony úplně odřízneme slabé hodně zkrátíme a zcela slabé a krátké plodonosné výhonky ponecháme. Úplně odřízneme výhony, které rostou do koruny a které rostou blízko prodlužujících výhonů. Jiné pak rostoucí ven z korunky zkrátíme asi o $^1/_2$. slabé a plodonosné ponecháme, jak jsou.

Některé odrůdy silně rostoucí vytvářejí pouze konečné výhony, takže spodní vůbec nevyraší, nebo vytvoří jen krátké plodonosné trny. V takovém případě musíme zkrátit prodlužující výhon více, až o $^2/_3$, čímž do-

Pozor!!! Pozor!!!

Do Zdolbunova a okolí!

Dovolujeme si ct. veřejnosti oznámiti, že dne 17. března t r. otevřeli jsme ve Zdolbunově (dům Otmara) ul. Narutowicza № 8,

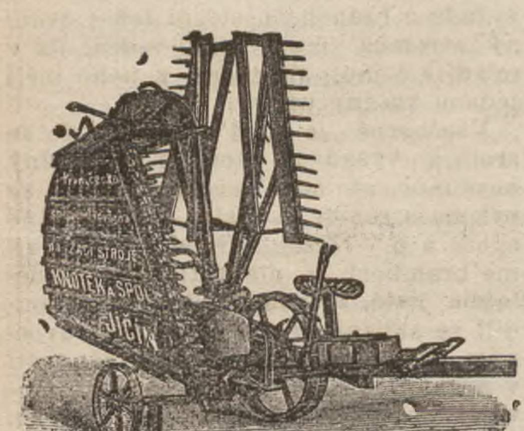
obchod se zbožím železným, barvami i různými olejí.

Na skladě máme též umělá hnojiva a semena.

Snahou naší bude vždy solidně jak zbožím tak i cenami posloužiti.

(—) Jaroslav Otmar. (—) Valentin Klouček.

NEPŘEHLÉDNĚTE!!

Velmi důležité pro ty,

kteří si přejí míti dobrý

český stroj za velmi nízkou

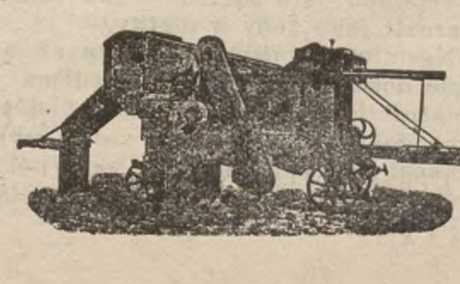
— likvidační cenu.

Následkem likvidace skladu—vyprodáváme!!

Prima české stroje

úplně nové, rovněž i zánovní, vyprodáváme pokud zásoby stačí za KAŽDOU PŘIJATELNOU CENU.

Rudolf JOZEF a Spol.,

v ZDOLBUNOVĚ, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

nutíme spodní očka k bujnějšímu vzrůstu.

Třetí rok po výsadbě. V třetím roce je postup řezu stejný jako v druhém. Zkracujme zde opět všecky výhony rostoucí vedle hlavního kmene, aby příliš nesílily, poněvadž rozvětvení nemá býti od kmene blíž než 50 — 60 cm. Koruna jinak nebyla by vzdušná a přístupna slunci.

Čtvrtý rok po výsadbě. Po 3 letech pravidelného řezu bývá korunka již pěkně vyrovnaná, takže ve 4 a 5 roku stačí vyříznouti jen blízko sebe a do korunky rostoucí výhony. Prodlužující výhony něco málo zkrátit a starat se o to, aby rozvětvení na silných větvích nebylo příliš husté.

Takto můžeme vypěstovati stromek ideálního tvaru s několika etážemi nad sebou. V dalších letech necháme již korunu stromu volnému vzrůstu a omezujeme se jen na průklest koruny o němž bylo psáno v čísle 51. t. l.

Technika řezu. Řez výhonu musíme prováděti ostrým nožem nikoliv nůžkami, přesně nad očkem. Necháme li nad očkem velkou část — dřevo zasychá a zaslabuje očko, tím spíše zasychá očko, je-li řez příliš šikmý. Velká rána nemůže se zahojiti a očko je málo vyživováno. Konečná očka na výhonech musí vždy směřovati ven z korunky. Výjimkou činíme u odrůd, které koruny rozkládají nebo sklánějí větve k zemi. (Boskopské — Dielova) u nichž řezem korunu zužujeme. Kdo by si přál bližší

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER,** Rovno, ul. 3. Maje 129., poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmejster své komisní sklady a jmenovitě:

1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků Žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových, murmlových a j.

Ceny nejnižší!

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO v ROVNĚ) ul. 3. Maje 149

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:

Semena: burková, mrkev krmná a lucen —

Hnojiva umělá:

Kainit, sůl draselnou, Kalimag výroby akc. společn. „Eksploatacja soli potasowej" Lwów pl. Smolki č. 5.
Superfosfat — Zjednoczenie Fabryk Superfosfatowych w Polsce, Warszawa Kredytowa 4
Dusikatá hnojiva a supertomasina výroby stát. továren dusikatých látek w Mościcach i Chorzowie.

Hospodářské stroje:

Pluhy, kultivátory, orig. „BÄCHER". a také UNIA dříve „WIENTZKI", kruhadla orig. „BOREK".
Triery „PFÖNIX". Čisticí mlýnky orig. „EXNER — KAUB".
Secí stroje lžičkové a trýbkové různých velikosti i kombinované, výrobek světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.

Lwów, Grodecka 61.

a také ŽACÍ STROJE s olejovou lázní neb obyčejné.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM: DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR A JINÝM.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Volkov, u p. V. Mráčka. Zdolbunov, u pp. Jar. Otmara a V. Kloučka; Luck, ul. Piłsudskiego 65. Dům V. Zemana.

Na Velikonoce

vysvětlení po případě praktické provedení řezu, nechť se obrátí s důvěrou na pisatele tohoto článku: J. Vlk — Łuck skrz. 60.

CENY OBILÍ.

Záznam 3.IV. soukromého obchodu— zač kupuje.

Žito	zl.	1.80	za 1 pud (16.38 kg)
Pšenice	„	2.90	„
Ječmen	„	1.95	„
Oves	„	1.90	„
Hrečka	„	.—	„
Proso	„	.—	
Řepák	„	6.50	
Hrách	„	.—	
Fasole	„	3 —	
Mák	„	9.00	
Jetel	„	130—160.00	za 100 kg.

Celé Volyni jsou známa nejchutnější piva z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru — „SAKURA“. —

Doporučuj všude tohoto českého podniku znamenitý mok.

Prof. Bolesław Czuruk.

soudní přísežný tlumočník slovanských řečí:

ČESKO-SLOVENSKÉ, ruské srbsko-chorvátské, ukrajinské i jiných.

Mimo to angličtiny, francouzštiny a němčiny.

Lvov, Pl. Akademicki 1. Tel. 227-70.

S—E—M—E—N—A

Semena

z nejlepších pramenů domácích i zahraničních k dostání jedině v skladišti semen:

A. Sanberg,

ROVNO, ul. 3. Máje 132.

Prodá se usedlost

ve výměře 14 ha orné půdy (+ 0 kop. chmelnice) s celým zařízen v Hušti 2 km od Lucka.

Cena dle dohody.

Informace u p. Vladimíra V[illegible] Łuck, skrz. poczt. 15.

Prodá se hospodářství

s živým a mrtvým inventářem, v české obci, blízko nádraží a silnice, ve výměře 3 ha pole a 330 čtv. sáhů staveb. pozemku. Pěkný dům, ve kterém se nachází dobře zavedený obchod, který se rovněž prodá.

Bližší informace udělí:

Jan Zoff, kol. Kopcze-Czeskie, poczta Poddębce k/Lucka.

Adresa redakce a administrace: Kwasilów na Wołyniu. Tiskne a v[illegible] spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtlet[illegible] Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednu. V předu o 50%. dr[illegible] Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Při delší inserci značná sleva.